

گزارش روز

سارا معصومی

بزرگنمایی تهدید ایران، سیاست رژیم اسرائیل در قبال ایران همچنان بر پاشنه‌های واحد می چرخد و تنها در بزرگناه‌های متفاوت تغییر شکل می دهد. یک روز بهانه تل آویو انحراف در برنامه هسته‌های ایران است وبه دنبال آن مدرک‌سازی درباره ابعاد احتمالا نظامی برنامه اتمی ایران.روز دیگر بر دوشک‌های بالستیک ایران بهانه است و ادعای توانایی ایران برای نصب کلاهک هسته‌ای بر این موشک‌ها به دستاویزی برای پیشبرد پروژه ایران هراسی بدل می‌شود. روز دیگر فعالیت‌های منطقه‌ای تهران و البته حضور مستشاران نظامی ایران در خاک سوریه به سوزهای بدل می‌شود که صاحبان قدرت در تل آویو ادعاکنند تهران به دنبال برنامه‌ریزی نظامی بیخ گوش آنها برای از روی زمین محو کردن اسرائیل است. تطویل بحران در سوریه و ورود این پرونده به هشتمین سال پرتنش، عملا برافزایش احتمال رویارویی ایران واسرائیل در سوریه منتهی شده است. اسرائیل برای دفع آنچه نفوذ نظامی ایران در بیخ گوش خود در شمال سوریه می‌خواند دست به عملیات‌های نظامی در این کشور می‌زند تا به زینان خود به ایران، حزب‌الله لبنان و دولت مرکزی سوریه به ریاست بشار اسد بگوید که حضور ایران را در نزدیکی خود تحمل نخواهد کرد. تل آویو با توسل به این ابزار نظامی در چندسال گذشته بارها و بارها روسیه به عنوان همراه ایران در جبهه دفاع از دولت مرکزی در سوریه خواسته که به نوعی دست به مهار نفوذ نظامی ایران در نزدیکی مرزهای سرزمین‌های اشغالی بزند. هم‌زمان هیات‌های نظامی و امنیتی از تل آویو در یک سال گذشته بارها و بارها به واشنگتن سفر کرده و از مقام‌های دولت جدید امریکا به رهبری دونالد ترامپ خواسته‌اند

که چارهای برای محدود کردن حضور ایران در سوریه بیندیشند. با درخواست‌های تل آویو در مسکو و واشنگتن همدردی دشدا ما در میدان عمل نه از نفوذ سیاسی ایران در سوریه و نه از قدرت نظامی آن در این کشور کاسته شده است. در چنین شرایطی اسرائیل ابتکار عمل را شصادر دست گرفته و تلاش می کند با تحرکات نظامی در سوریه و نقش حریم هوایی این کشور به تهران هشدارهای لازم را بدهد.

۳ماه پرتنش

حمله‌های اسرائیل به نقاط متفاوت در سوریه از سال ۲۰۱۳ یعنی قریب به دو سال پس از آغاز بحران داخلی در این کشور آغاز شد تاکنون حدود ۱۵ مورد از این حملات پراکنده ثبت شده است. تا پیش از آغاز سال ۲۰۱۸ میلادی بسیاری از ناظران مسائل سوریه حمله ۱۸ ژانویه سال ۲۰۱۵ اسرائیل به یک مقر ارتش سوریه در جولان را که منجر به شهادت ۶ عضو نیروهای حزب‌الله و یک زنرال ایرانی تا بر تلفات ترین حادثه غیرمستقیم میان اردو اسرائیل می دانستند. با این وجود در سه ماه گذشته میزان تنش میان ایران واسرائیل در سوریه به اندک اندک از حالت نیابتی و غیرمستقیم خارج شده است. جرقه نخستین رویارویی جدی میان تهران و تل آویو در صبح شنبه برابر با ۲۱ بهمن ۹۶ هجری شد. به گفته منابع اسرائیلی، در حادثه ابتدا پهبادی وارد حریم هوایی فلسطین اشغالی می‌شود. در مرحله بعد پهباد توسط یک بالگرد اسرائیلی شاق می‌شود. اسرائیل به تلافی به پایگاه هوایی T۴ در شرق حمص واقع در خاک سوریه حمله می‌کند. درست زمانی که اسرائیلی هافکر می‌کنند همه چیز طبق نقشه پیش رفته است پادفند هوایی سوریه چگنده اف-۱۶ اسرائیلی را ساقط می‌کند. این سقوط و شوک ناشی از آن، تل آویو را به فکر انتقامی دیگری می‌اندازد و بنابر آنچه مقام‌های نظامی این رژیم می‌گویند بعد از سرنگونی این چگنده، اسرائیل به ۱۲ هدف در خاک سوریه حمله کرده که هشت هدف سوری و چهار هدف ایرانی بوده است. پس از این اتفاق موجی از تحلیل‌ها درباره قریبالوقوع بودن درگیری میان ایران و اسرائیل منتشر شد تا بر که‌های تقویم به ۲۰ فروردین همان سال جاری و حمله اسرائیل به پایگاه T۴ رسید. براساس آخرین امار اعلام‌شده در جریان این حادثه ۷ مستشار نظامی ایران به شهادت رسیدند. هر چند که نگاه تحلیل‌گران به هدف

برش

توس از انتقام سردار

توماس فریدمن در نیویورک تایمز می‌نویسد که ایران این بار به صراحت خبر تلفات انسانی خود در پایگاه T۴ را اعلام کرد و علی‌اکبر ولایتی، مشاور رهبر ایران در امور بین‌الملل هم یک روز بعد از این حمله هشدار می‌دهد که این اقدام اسرائیل بی‌پاسخ نخواهد ماند. از آن زمان تاکنون اسرائیل در حالت آماده‌باش به سر می‌برد و برخی از مقام‌های نظامی اسرائیل نیز می‌گویند که مقرهای جدید نظامی ایران در سوریه را شناسایی کرده‌اند تا در صورت اقدام تلافی‌جویانه تهران این اهداف را در خاک سوریه هدف قرار دهند.

در بخش‌های دیگری از این گزارش ادعا شده که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در سوریه تغییر موضع داده و دیگر به دنبال استفاده از نیروهای نیابتی برای مقابله با اسرائیل نیست. این گزارش در حالی روز گذشته در رسانه‌های متفاوت اسرائیلی پررنگ دیده شد که روز

جمعه نیز یک مقام نظامی اسرائیلی ادعا کرده بود پهباد ایرانی (ادعای تل آویو) که در ماه فوریه (بهمن ۹۶) از پایگاه T۴ بر خواسته و وارد حریم هوایی سرزمین‌های اشغالی شده بود مسلح بوده و برنامه‌ای برای هدف قرار دادن نیروهای اسرائیلی داشته که توسط رادارهای اسرائیل شناسایی و ساقط می‌شود. این ادعا در حالی مطرح شد که اسرائیلی‌ها پیش از این اعلام کرده بودند که مأموریت این پهباد جمع آوری اطلاعات بوده است. پس از این ادعای استفاده از نیروهای نیابتی یک مقام امنیتی این رژیم در پاسخ به حریم هوایی اسرائیل (سرزمین‌های اشغالی) می‌گوید: «ایران خود را برای رویارویی با اسرائیل آماده می‌کند». منتشر شده است، یک رسانه اسرائیلی در این باره می‌نویسد: ایران پایگاه‌های نظامی را در مرز شمالی اسرائیل (سرزمین‌های اشغالی) برای حمله مستقیم نظامی به تل آویو و نه درگیری با آن در سوریه آماده‌سازی می‌کند. تهران تلاش می‌کند با اسرائیل وارد رویارویی مستقیم شود و برای تحقق این مساله قصد دارد از حضور نظامی رو به رشد خود در سوریه برای هدف قرار دادن نقاطی در داخل اسرائیل استفاده کند. این رسانه اسرائیلی در ادامه گزارش بدون ارایه تصویر یا مدرک مستدلی برای اثبات ادعای آماده شدن ایران برای حمله به اسرائیل به سابقه تاریخی خصومت میان تهران با رژیم اسرائیل اشاره کرده و تاکید می‌کند که ایران در ۴ دهه گذشته از گروه‌های طرفدار خود در نوار غزه و همچنین حزب‌الله لبنان برای مبارزه با اسرائیل استفاده کرده است. در گزارشی که شبکه ۱۰ اسرائیل روز گذشته پخش کرد به نقل از چند منبع امنیتی ادعا شده بود که ایران از تلاش برای مقابله نیابتی با اسرائیل فاصله گرفته و اکنون استراتژی نیروهای نظامی ایرانی در سوریه حمله مستقیم به اسرائیل است. در این گزارش با اشاره به نقش سردار قاسم سلیمانی در فعالیت‌های نظامی ایران در سوریه تاکید شد که تهران همچنان با کمک به بشار اسد برای مقابله با شورشیان و همچنین نابودن کردن ریشه‌های داعش در سوریه، هر سال بر میزان عمق نفوذ نظامی خود در سوریه هم افزوده است.

به نزدیک‌ترین فاصله جغرافیایی با نیروهای اسرائیلی بر سندن، برای اسرائیل عمق نفوذ نظامی ایران در سوریه چندان اهمیتی ندارد بلکه آنچه برای این رژیم مهم است ذات این حضور نظامی جدازا کمیت و کیفیت آن است. هم‌زمان به نظر می‌رسد که عجز و ناله‌های بنیامین نتانیاھو، نخست‌وزیر رژیم اسرائیل نزد ولادیمیر پوتین و دونالد ترامپ، روسای جمهور روسیه و امریکا درباره نگرانی تل آویو از حضور ایران در سوریه هم بی‌بی را به نتیجه‌مطلوب‌نر ساندو امریکادر چنین شرایطی ترجیح می‌دهد بار و بنه نظامی خود را از سوریه جمع کرده و به‌ترین حالت نیروهای نیابتی کرد یا عرب خود را در بخش‌هایی از این کشور برای ساماندهی منافع حداقلی واشنگتن در سوریه ایجاد کند. هر چند که دونالد ترامپ به همراه تزا می، نخست‌وزیر بریتانیا و مانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه درباره دستاوردهای حمله روز شنبه به سوریه ادعاهای پرطمطراقی را مطرح می‌کنند اما حقیقت این است که نخست‌وزیر رژیم اسرائیل یکی از یازندگان این حمله بود. حمله‌ای که در آن خون از دماغ یک مستشار نظامی ایران هم نیامد و در نتیجه تاثیر صفر بر حضور ایران در سوریه داشت. نباید فراموش کرد که بی‌شک دونالد ترامپ در همه ۷۲ ساعت پیش از صدور فرمان حمله اصرار فراوانی بر این داشته که پایگاه‌های محل فعالیت نیروهای ایرانی هدف رادریگرداما چهره‌ای چون جیمز منیس، وزیر دفاع ایالات متحده در یک سال گذشته بارها و بارها هشدار داده که اگر امریکا مستقیما نیروهای ایرانی در سوریه و عراق را شناسه بگیرد، نیروهای ایران در این دو کشور نیز می‌توانند منافع ایالات متحده را تهدید کنند که یکی از ملموس‌ترین آنها چنان سربازان امریکایی در عراق و در سایر کشورهای همسایه ایران است. بنابر این نه تنها از حمله اخیر امریکا و متحدانش به سوریه برای منافع اسرائیل آبی گرم نشد بلکه تحلیل‌های اولیه حاکی از این است که در نتیجه این حمله ایران و روسیه بیش از قبل به هم در سوریه نزدیک خواهند شد. از سوی دیگر شمارش معکوس برای تعیین تکلیف حضور امریکا در توافقه هسته‌ای با ایران نیز آغاز شده و دونالد ترامپ باید تا ۱۲ ماهه (۲۲ اردیبهشت) نظر نهایی خود برای تمدید تعلیق اجرای تحریم‌های هسته‌ای ایران را اعلام کند. به نظر می‌رسد که با وجود ادعای رسانه‌هایی چون وال استریت ژورنال یا منابع آگاه امریکایی، ترویپیکای

چراسرائیل از حمله ایران سخن می‌گوید؟

جدازا موج خبرسازی‌های چند روز گذشته اسرائیل مبنی بر احساس خطر در تل آویو از حمله قریبالوقوع ایران، سوال اصلی اینجاست که تل آویو چه نیازی به یک جنگ با ایران یا حداقل تظاهر به قرار گرفتن در آستانه آن دارد؟ بدوام تنش در سوریه به عملا منجر به این شده که نیروهای ایرانی برای نخستین‌بار در ۴ دهه گذشته

چرا رسانه‌های اسرائیلی از حمله قریب‌الوقوع ایران به سرزمین‌های اشغالی خبر دادند؟

بزرگنمایی تهدید باهدف گل آلود کردن آب

اروپایی و امریکا بر سر بحث اصلاح برجام با توجه به سه شرط دونالد ترامپ به تفاهم‌های انجمنی نرسیده‌اند. هم‌زمان کلیت اتحادیه اروپا متشکل از ۲۸ کشور و نه صرفا ترویپیکای اروپایی اعتقاد خود به راضی کردن ترامپ برای باقی ماندن در برجام به هر قیمتی را از دست داده‌اند و شنیده‌ها حاکی از این است که اعضای غیر امریکایی برجام سنا روی‌های خود برای خروج ترامپ از این توافق را آماده کرده و اکنون در حال سرایه گذاری بر روند باقی نگاه داشتن ایران در برجام حتی در صورت خروج امریکا هستند. این گزینه برای بی‌بی به کلبوسی تعمیرام می‌ماند لذا وی برای جلب توجه بین‌المللی به آنچه تهدید ایران می‌خواند مسیر جدیدی را آغاز کرده و ابزار وی در این مسیر ادعای حمله قریب‌الوقوع ایران به اسرائیل است. باقی ماندن امریکادر برجام، ادامه توافقی هسته‌ای باشکل موجودان در کنار تثبیت حضور نظامی ایران در سوریه و بهبود اوضاع اقتصادی ایران در سایه این منشن توافقی هسته‌ای همه و همه کلبوسی‌هایی هستند که نخست‌وزیر رژیم اسرائیل تمام آنها را در کنار هم نمی‌توانند تحمل کند. هر چند که مشخص نیست بنیامین نتانیاھو خروج امریکا از برجام با باقی ماندن این کشور در توافقی هسته‌ای با ایران را به صلاح تل آویو می‌داند اما چهره‌های امنیتی و اطلاعاتی تل آویو در چند هفته اخیر بارها و بارها تاکید کرده‌اند که دوام برجام به نفع امنیت منطقه و در نتیجه اسرائیل است. معاون سابق مشاور امنیت ملی اسرائیل روز گذشته در یادداشتی در هارآرتس تاکید کرد که هر چند دونالد ترامپ از زبان سختی علیه ایران استفاده می‌کند اما بسیار بعید است که وی در صورت پایان یافتن برجام دست به گزینه نظامی علیه پایگاه‌های هسته‌ای ایران بزند. اسرائیل از مدت‌ها قبل منافع اتخاذ این استراتژی از سوی اسرائیل بوده اما تمامی برآوردهای اطلاعاتی نشان می‌دهد که حملاتی از این دست از کارایی چندانی برخوردار نیست و در به‌ترین حالت می‌تواند فعالیت‌های هسته‌ای ایران را تنها چندسال به تعویق بیندازد. این مقام اسرائیلی در نوشتار خود تاکید می‌کند که اسرائیل باید از دولت امریکا بخواهد که به هر قیمتی با اروپایی‌های سر برجام به توافق برسد و حتی در صورتی که تمام شروط ترامپ هم لحاظ نشود یا نگاهی نسبی برآورده شدن برخی از آنها را به فال نیک گرفته و در برجام بماند.

امریکا و روسیه نمی‌توانند تماشاچی باشند

ایرانی جان خود را از دست دادند کار تل آویو بوده است. اسراییلی‌ها معمولاً مسوولیت حملات خود را بر عهده نمی‌گیرند و شاید پس از گذشت یک دهه از این حملات، اعتراف کنند که کار آنها بوده است. البته پس از انتشار این گزارش در نیویورک تایمز سخنگوی ارتش اسرائیل در تماسی با فریدمن ادعای مطرح شده از سوی یک مقام امنیتی درباره دست داشتن تل آویو در حمله به پایگاه T۴ را زیر سوال برده و تاکید می‌کند که سیاست اسرائیل همچنان ممانعت از اظهار نظر درباره گزارش‌های رسانه‌ای است.

فریدمن در بخش‌های دیگری از گزارش خود می‌نویسد که ایران این بار به صراحت خبر تلفات انسانی خود در پایگاه T۴ را اعلام کرد و علی‌اکبر ولایتی، مشاور رهبر ایران در امور بین‌الملل هم یک روز بعد از این حمله هشدار می‌دهد که این اقدام اسرائیل بی‌پاسخ نخواهد ماند. از آن زمان تاکنون اسرائیل در حالت آماده‌باش به سر می‌برد و برخی از مقام‌های نظامی اسرائیل نیز می‌گویند که مقرهای جدید نظامی ایران در سوریه را شناسایی کرده‌اند تا در صورت اقدام تلافی‌جویانه تهران این اهداف را در خاک سوریه هدف قرار دهند.

ادامه از صفحه اول

اروپا و یک تصمیم تاریخی

بر این نکته تاکید دارد که تا زمان اجرای کامل برجام از سوی همه طرف‌ها، اساساً نمی‌توان درباره هیچ موضوع دیگری به توافق رسید. به ویژه آنکه ایران طرف‌های مقابل را به سوءاستفاده از آری از حقوق بشر و حمایت از تروریسم دولتی به ویژه اسرائیل به عنوان سایر موضوع‌های مورد اختلاف، متهم می‌کند. نکته مهم دیگر اینکه به دلیل حجم گسترده مبادلات اتحادیه اروپا با امریکا در صورت خروج این کشور از برجام و اعمال تحریم‌های ثانویه، اتحادیه اروپا و سایر کشورهای طرف ایران، ترجیح می‌دهند قید مبادلات محدود خود را با ایران بزنند. اما از آنجا که اتحادیه اروپا درباره موضوع‌های مهم دیگر با امریکا نیز اختلاف نظر دارد، آنها می‌کشوند تا نتایجی که ممکن باشد، ایران را کاملاً از دست ندهند بلکه از طریق متقاعد کردن امریکا به باقی ماندن در برجام، ایران را به اعطاف بیشتر در برابر خواسته‌های غرب در سایر زمینه‌ها متقاعد کنند. زیرا اتحادیه اروپا فقط در تحقق چنین شرایطی است که می‌تواند منافع بلندمدت خود را در ارتباط با امریکا و ایران به صورت هم‌زمان حفظ کند. واقعیت آن است که منافع ایران و اتحادیه اروپا ایجاب می‌کند برای اجرای دقیق برجام و توافقی‌های احتمالی بعدی، هر دو طرف تلاش کنند مناسبات دوطرفه، تاثیر حداقلی از روابط با سایر کشورها از جمله ایالات متحده امریکا بپذیرد. در این صورت است که می‌توان انتظار داشت راحل میانه و منطقی برای رسیدن به توافق جامع بین ایران و اتحادیه اروپا فراهم شود. چنین توافقی باید دربرگیرنده امنیت و منافع ایران در بلندمدت باشد. اتحادیه اروپا نمی‌تواند از طریق اعمال تحریم‌های جدید علیه ایران، مسوولان را به گذشتن از حقوق دفاعی ایران مجبور سازد. همچنان که ۱۲ سال تحریم نتوانست ایران را از دست‌یابی به حق غنی‌سازی اورانیوم منصرف کند، نه‌باید این امریکا بود که پذیرفت ایران بدون تحریم، غنی‌سازی اورانیوم را ادامه دهد. در این ارتباط جان کری، وزیر خارجه پیشین امریکا در سال ۲۰۱۳ از مصاحبه‌ای اذعان کرد: «تحریم‌های امریکا نتوانست توان هسته‌ای ایران را محدود کند. ایران در سال ۲۰۰۳ کمتر از یک ایشار هسته‌ای یعنی ۱۶۴ سانتریفیوژ داشت، اما بعد از گذشت ۱۰ سال با وجود اعمال تحریم‌های گسترده و همه‌جانبه که در تاریخ سابقه نداشت، به بیست هزار سانتریفیوژ رسید. اگر با ایران وارد گفت‌وگو نشوم معلوم نیست این تعداد در چند سال دیگر چندتر خواهد بود. امریکا به همین دلیل در سال ۱۳۹۱ سرانجام پذیرفت بدون تعلیق غنی‌سازی در ایران به پای مانیز شدن به با تهران بیاید بدین ترتیب امریکا و اتحادیه اروپا با به رسمیت شناختن حقوق هسته‌ای ایران در چارچوب برجام، به توافقی تاریخی با ایران دست پیدا کردند. گرچه آنها با رزگی در رسانه‌های تبلیغاتی خود تلاش کردند به رسمیت شناختن غنی‌سازی اورانیوم در ایران را ندادید بگيرند و نرمش قهرمانانه را در قالب کوتاه آمدن ایران تحت‌تاثیر تحریم‌های اقتصادی معرفی کنند. اما این تکنیک که اشاره به بخشی از واقعیت است، تنها در رسانه‌های گروهی برای انحراف افکار عمومی کاربرد دارد. ولی نمی‌توان پای میز مذاکره واقعیت‌های تاریخی را کتمان کرد. امروز دقیقاً به‌براساس همین تجربه تاریخی است که می‌توان گفت اتحادیه اروپا و امریکا این بار هم نمی‌توانند با تکنیک بر سلاح تحریم‌ها، مردم ایران را از حق دفاع در برابر رژیم‌های توسعه‌طلبی چون اسرائیل محروم کنند. آنها را روزه متوجه می‌شوند به چای اسرار بر ندادید گرفتن واقعیت‌ها، بهتر است از راه جاری حقوق مردم ایران، به راحل‌های همه‌جانبه‌ای دست پیدا کنند که از یکسوء منافع بلندمدت ایران را تأمین کند و از سوی دیگر ثابت و امنیت همه‌جانبه را به این منطقه غرب آسیا به اورد. افراد ایران باید بدانند که این تصمیم تاریخی نمی‌تواند اسیر بازی‌های ترامپ شود. زیرا در ۱۵ ماهی که از آغاز زمامداری او می‌گذرد در عمل ثابت شده است همتاندر کنه رفتارهای ترامپ غریبال پیش‌بینی است همان‌طور هم نمی‌توان به وعده‌های او اعتماد کرد. بنابر این در سناریوی پیش‌رو در آینده سه وضعیت بیشتر قابل پیش‌بینی نیست: در سناریوی اول، اتحادیه اروپا بعد از ۲۲ اردیبهشت ماه با امریکا همراه می‌شود و در عمل شرایط را برای پایان زدهنگام برجام فراهم ساخته‌اند. احتمال تحقق این سناریو کمتر از پنج درصد است. اما در صورت تحقق آن همه طرف‌ها ریزان خواهند کرد و معلوم نیست تا چند سال دیگر بتوان توافق جدیدی به دست آورد. در سناریوی دوم، امریکا برجام خارج می‌شود اما اتحادیه اروپا مسیر خود را از امریکا جدا می‌کند و تلاش خواهد کرد از طریق همکاری با سایر کشورها راحلی را برای بقای برجام بدون امریکا پیدا کند. احتمال تحقق این سناریو نیز کمتر از ۲۰ درصد است ولی با این حال بدون هماهنگی با امریکا در جهت ندادید گرفتن تحریم‌های ثانویه، امکان‌پذیر نخواهد بود. در سناریوی سوم، اتحادیه اروپا به راحل جدیدی با ایران می‌رسد که در این توافق امریکا کاملاً کنار گذاشته می‌شود. ندادید گرفتن ایالات متحده در مناسبات بین اتحادیه اروپا و ایران اگر چه برای برکوسل دشوار است اما احتمال تحقق آن در صورتی که اراده لازم در رهبران اتحادیه اروپا باشد، دور از دسترس نیست. اتحادیه اروپا اگر بتواند در ماجرای تعامل با ایران از خود استقلال نشان دهد، در سایر موضوع‌های مورد اختلاف با امریکا از جمله درباره پیمان پاریس (آب و هوای کره زمین) و نیز برقراری تعرفه ۲۰ درصد بر صادرات فولاد و ده درصد صادرات آلومینیوم اروپا به امریکا غیره می‌تواند از موضع برتر وارد شود. در یک جمع‌بندی می‌توان گفت اتحادیه اروپا با ندادید گرفتن بخشی از منافع کوتاه‌مدت خود در روابط با ایالات متحده امریکا، می‌تواند به منافع بلندمدت پایداری در مناسبات خود با ایران و کشورهای غرب آسیا دست پیدا کند. سیاست اعمال زور از طریق تحریم‌های جدید علیه ایران ضمن تخریب همه دستاورهای حاصل از برجام، موجب می‌شود شروع دور جدیدی از تقابل را در مناسبات دوطرف شاهد باشیم.

قابل توجه مودیان مالیات بر ارزش افزوده

مهلت ارائه الکترونیکی اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده دوره زمستان ۹۶ از طریق سامانه www.evatt.ir

حداکثر تا پایان ۳۱ فروردین ماه سالجاری می باشد.

روابط عمومی سازمان امور مالیاتی کشور

۱۵۲۶ مرکز ارتباط مردمی

م الف ۹۹

اتحادیه اروپا